

MA ESTE BEMUTATJÁK SÜTŐ ANDRÁS DRÁMÁJÁT

Csillag a máglyán

Milyen furcsa, összetett cím is ez: Csillag a máglyán. A csillag távoli és hideg, de képzeljük csak el nélküle az éji, felhőtlen eget. A máglya közeli, éget és emberek rakják — embereknek. Mármost megkérdezhethetnénk, ki a csillag és ki a máglya ebben a hirtelen oly aktuálissá váló Sütő-dramában. De mégse! Mert abban a tűzben, abban az embertelen forróságban, amit a Rögeszme kíméletlen lángjai lobbantanak föl, minden elég: a fiatalság, a barátság, a kétely, a kérdés, s az ellentmondás szelíd joga, s elég az ember legfontosabb cselekedete is: a szeretet.

Mert az az ember, aki valóban szeret, csak önmagának mondhatja: vagy-vagy. Csak magának. Ha Istenre, vagy egy másik emberre veti tekintetét, nem mondhatja. Nem is mondja, hiszen „csak”

szerep. És akkor „csak” ez van. Ez a VAN!

Ilyenkor nincs két valószínűség. Amikor Ory főnkvizitor úr párizsi megbízottja le akarván tartóztatni az előle Genfben menekülő Szervét Mihályt, Kálvin nem adja ki a szentháromságtagadó orvost. Nem adja ki, mert már saját törvényeinél jelentette fel. Csakhogy ez a törvény azt is kimondja — s akkor most a megdöbben Szervétet idézem: „Genf törvényei szerint, aki bevádolt engem, köteles maga is bevonulni a börtönbe. Köteles vállalni az ítéletet is — ha nem lesz igaz...”

Szervét Mihályt és Kálvint összebilincselik. Bevádoló és megvádolt ugyanazon cellában. Ez pedig a vagy-vagy, vagyis a történelem zsákutcája,

a hatalomtól vakon szemlélt világe, melyet többé nem az értelem, a megértés, a szeretet, hanem a rögeszme foryogó katlanjában fogant ítélet, s ítélezés szándéka irányít.

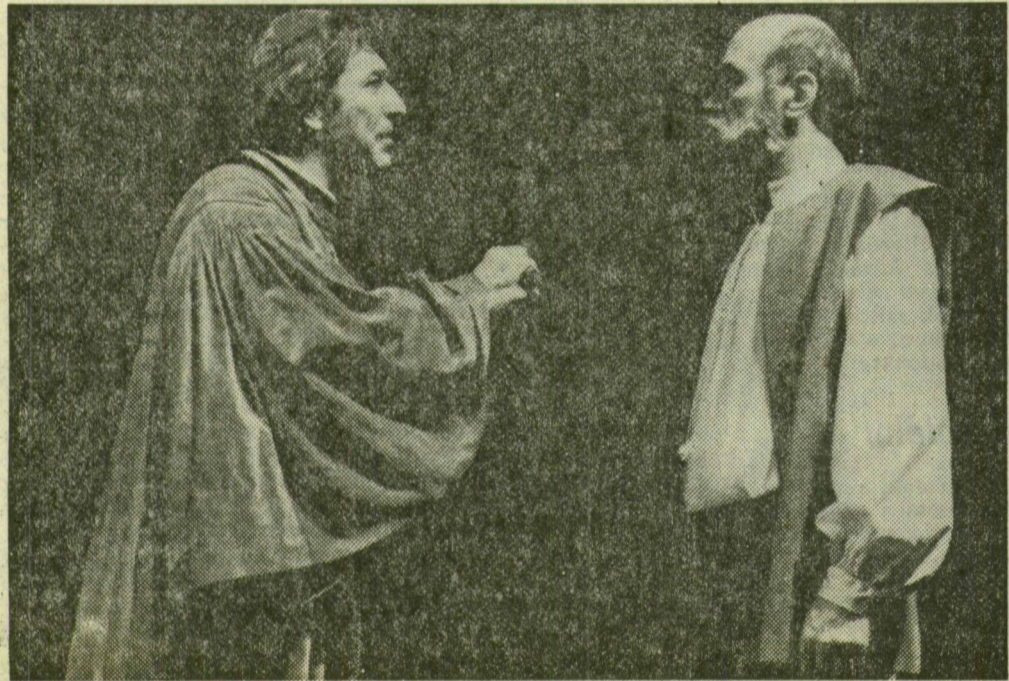
Kálvin kiirtotta magából az emlékezés jogát. Pedig azt kiáltotta még fiatalon és üldözötten: tolerancia!

Tolerancia! S most ugyan ezt kiáltja neki Szervét: tolerancia!

Kálvin, akiről krónikása azt írta, hogy olyan, mint egy hegycsúcs, rózsza nem nő rajt, de az örökkévalóság fénye ragyogja be, ezt a szót — tolerancia — tiltotta be.

S ezzel a szóval Isten nevében betiltotta a szeretetet. Ennél nagyobb bünt pedig ember nem követhet el.

Darvasi László

Kárpáti Tibor és Széles Imre

Nagy László felvétele

Az előadást rendezte: Illés István m. v. Diszlet: Varga Mátyás, jelmez: Vágvolgyi Ilona m. v. Rendezőasszisztens: Magyar Ferenc.

Szereposztás: Kálvin János: Sinka Károly, Szervét Mihály: Széles Imre m. v., Ory, főnkvizitor: Kárpáti Tibor, Hitnyomozó: Jakab Tamás, Fárel: Csikos Gábor

m. v. De la Fontaine: Kovács Zsolt, De la Court: Korica Miklós, Flórián Antal, Arzellier: Szabady József, Idelette: Dobos Katalin, Veronika: Markovits Bori, Perrin: Mentés József, La Forge: Herczeg Zsolt, Derlot, Rendőrfőnök: Kátó Sándor, Antal, Kálvin öccse: Hegedűs Zoltán, Asszony: Szabó Mária, Polgár: Mezey Károly, Póroszló: Magyar Ferenc.

Ha nincs kivel beszélni...

Tintelefon

Mindnyájan voltunk kamaszok. Sok mindent meg is örizzünk magunkban az „átmenet” korából. Tiszta és szép dolgokat — és sok-sok tépelődést, szorongást, Senki sem tud annyira magára maradni, végletes kétségekre zuhanni, mint a gyerekek és felnőttségük határmezsgyéjén csetlő-botló tinédzser. S arról, hogy mi bántja, gyakran még beszélni sincs kinek.

És ha választhatna? Kivel beszélgetne szívesebben: felnőttel-e, aki — a legjobb véleményt igazolják. Ezért gondolták néhányan úgy, hogy szükség lenne külön a kamaszok számára is létrehozni valami hasonlót. Olyan beszélgetőtelefont, ahol a kábel túloldalán is tinédzser ül.

Schádné Zámolyi Judit pszichológust bízták meg a tini-telefon szolgálat életre hozásával.

— Minden ember létszükséglete, hogy kapcsolatokat teremthessen másokkal. Ezeknek csak a hiányát lehet érezni, ha megvannak, az ember „csak” jól érzi magát. Csakhogy éppen a megértő, elfogadó kapcsolatok hiányoznak sok ember életéből. A környezet — a világ — ma nem kedvez a kialakításuknak. A „nagy telefonszolgálat” arra próbálja rávenni a hívókat, hogy ki-ki találja meg a

segítség azonban csak az egyik csoportra elég, a többi meg elő kell teremteni. — Hogyan készítik föl a fiatalokat erre a nem könnyű feladatra? — Szeretnénk, ha megéreznék: mások megértése, meghallgatása, szeretete — érték. Jó lenne, ha megtanulnák „fogni” a másik üzenetét. Ha a „képzési idő” alatt arra irányítjuk a figyelmüket, amit már tudnak, arra, hogy milyen értékeik vannak, akkor a későbbi beszélgetések során talán sikerül átadni ezt a szemléletet. Ehhez önmagukat kell jól ismerniük. Meg kell tanulniuk saját magukkal bábni, s a telefonálókat meggyőzni, hogy ők maguk keressék konfliktusaik megoldását. Közös munkánk — ami körülbelül június közepéig tart — erre épül.

— Mi lesz később a szolgálatban dolgozó fiatalokkal? Szakmai vezetésre később is szükségük lesz. — Természetesen biztosítani kell számukra is, hogy szakemberek segítségével rendszeresen „kibeszélhessék” magukat. Folyamatos pszichés gondozásuk igen fontos. És éppen ez a mentálhigiéné lényege: minden szint fölött van egy következő, meghallgató „védőpajzs”. Ennek létrehozása azonban ugyancsak pénz igényel, amihez talán pályázatok útján lehetne hozzájutni. Az első lépés azonban egyelőre az, hogy elindítsuk őket.

Nyilas Péter

Kőkirakó

Hamarosan új köveken kopoghat cipőnk sarka a Klauzál téren.

Amikor megjelentek az útbontó emberek, még nem tudtuk, mi jár a fejükben. Azt hittük, telefonkábel szerelnék, esetleg eltört valami cső oda-lenn.

Aztán gyanakodva látuk, hogy nem ásnak a mélybe, megelégszenek a külszíni fejtéssel. Miatán meghámozták a tér egy darabját, féltérre ereszkedtek és nekiláttak a kő-

kirakónak. Ez úgy ment, hogy másfajta kockákat raktak le, mint amilyeneket fölszedtek.

Ha ügyesen keverik az új darabokat a régivel, érdekes formák szülehetnek volna. Egy kávészögre például, csészéaljjal és kockacukorral. Esetleg egy szelet japántorta, rumos meggyel a tetején. Mert a teret csak a cukrászda teraszán kövezték meg, így — a korábbi hemphópák helyett — sima terepen nyálhatjuk a fagyit a nyáron.

Hogy a megfoltosított tér így elvesztette egységes hatását, elhanyagolható körülmény. A burkolat többi része úgysem láttszik az autótengertől, és a kipufogógáztól.

A Kossuth-szobor egyelőre nem tud semmiről, az egész a háta mögött történt. Ha véletlenül visszanez egyszer, ki tudja, mit nem mond majd. Talán még tollas kalapját is földhöz csapja.

(nyilas)

UNICUM | Lenin a küszöb előtt

— A '80-as évek elején összegyűjtöttük a különböző könyvtárakból kiselejtett „szocreal” műveket, melyeket már a könyvtárak is irtani kezdtek. Emellé például a Hazafias Népfronttól is befutott egy írógép, számológép, szóval, a tárgyi emlékek is előkerültek. Ezután jöttek a Lenin-szobrok, a képzőművészeti alkotások, különböző anyagokból készült, gyönyörű, „nagy gondolkodókat” ábrázoló képek. Utána arra gondoltunk, hogy a gyűjtést tudatosan kellene folytatni.

— Hányan kezdtétek a gyűjtést?

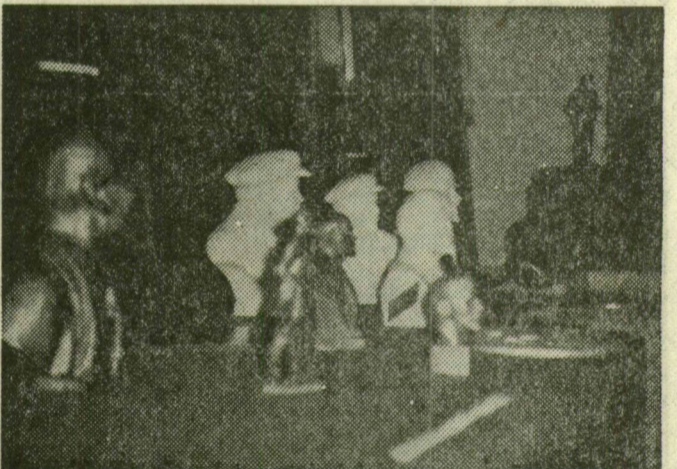
— Hárman. Én akkor még a Dunántúlon dolgoztam. Amikor Szegedre költöztem, akkor határoztuk el a mostani elnökünkkel, hogy összehívjuk a társaságot, és megbeszéljük, hogy mit gyűjtünk, mit tudunk bemutatni. A társaság jellege pusztán baráti volt, de a köteleket a gyűjtőszervevény szorosabbá tette. 1986. október 23-án indult be igazán a működésünk egy szovjet tankpesszgo mellett. Először a klub múltjáról kérdeztük Kőhalmi Ottó titkárt:

A klub, a „Hungarian Unicum Club”, azaz HUC, Szegeden működik és azokat a mosolyra ingerlő szocialista-realista relikviákat gyűjti, melyek az 1945–90-es évek mondacsínált „értékcsordáját” jelentik. Anyagikat tavaly már bemutatták a JATE dísztermében. Pillanatnyilag a Szovjet és Magyar Kultúra Egyesülettől próbálnak újabb dokumentumokat szerezni. Először a klub múltjáról kérdeztük Kőhalmi Ottó titkárt:

— Azért maradjanak meg, hogy „ne történhessenek” újra?

— Pontosan. „Aki nem tanul a múltjából, az nem tudja megcsinálni a jövőjét.”

— Melyek a legfontosabb relikviáitok? Kik támogatják a gyűjtést?

— A JATE KISZ- és pártbizottsága sokat segített, s a KSZV is. Az utóbbi idők legnagyobb fogása a volt Csongrád megyei pártbizottság elhagyott épületéből összeszedett, az általuk is értéktelenné tartott festmények, szobrok, dokumentumok és a nagy Lenin-szobor. '56-os, csatos fedelű, cserélhető listájú begyűjtési könyv. Egy begyűjtésről szóló, rimes képregény, melynek szerzője ismeretlen, de profi munkának látszik. 1948-ból származó

rendőrségi szolgálati szabályzat, melyet ez idáig titkosan kezeltek. Az első úttörőszekönyv is nálunk van.

— Gondolom, sok helyen fogadtak úgy benneteket, mint az „igazi értékeket” megmentő csoportot.

— Igen, ez a kettősség benne van a dologban. A helyzethez kell alakulnunk, mint akik valóban értéket mentenek. Ez így is igaz, de nem azért, hogy egy „újabb hatalomátvétel” során tőlünk visszakerjék a tárgyakat. Gyűjtésünk éppen azt bizonyítja, hogy mindez már a múlté.

— Hol tároljátok a gyűjteményt?

— Pillanatnyilag egy magánlakásban. De jó lenne egy alkalmi kiállítóterem, ahol bemutathatjuk a relikviákat. Mert a tárgyak nagy része okulásul szolgálhatna: a Lenin-fejett ábrázoló levénehezék, lábtörölő, subázott szőnyeg... Az ember egyszer ránéz, aztán rosszul lesz tőle; ilyen lila

Podmaniczky Szilárd

Csongrád Megyei

ATI

folyamatosan indít:

- gépjármű-ügyintézői,
- nemzetközi gépkocsivezetői,
- ADR,
- könnyűgép-kezelői tanfolyamot.

Jelentkezés:

Szeged, Berlini krt. 16–18.
Telefon: 23-544.

Füstszerű üvegek, hungaropán és egyéb üvegezés közületnek is. Teréz u. 42. Tel.: 26-095.

Újszegedi, két helyiségből álló, központi fűtéses, 41 m² alapterületű helyiség, valamint 4000 m² ingatlan, rajta 650 m²-es új, telefonos felépítménnyel ellátott épületre

vállalkozó társakat keresünk, illetve bérbé adunk.

Érdeklődni: 7–16 óráig 62/11-878-as telefonon.